هرکس نماز صبح را بخواند، در پناه و حمایتِ الله است.

از جندب بن سفیان رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ في ذِمَّةِ اللهِ، فَانْظُرْ يَا ابْنَ آدَمَ، لا يَطْلُبَنَّكَ اللهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيءٍ»: «هرکس نماز صبح را بخواند، در پناه و حمایتِ الله است؛ پس ای فرزندِ آدم، مواظب باش که الله درباره ی عهد و پیمانش با چنین بنده ای، چیزی از تو مطالبه نکند».

[صحیح است] [به روایت احمد - به روایت مسلم]

این حدیث بیانگر فضل نماز صبح می باشد؛ اینکه نمازگزار در پناه و حمایت الله و حفظ و عهد و امان او می باشد. و در روایت ابونعیم در مستخرج [(2/ 252) ح1467] آمده است: «فِي جَمَاعَةٍ»: «آن را با جماعت بخواند». سپس انسان را از تعرض به چنین فردی بر حذر می دارد و با هشدار او را مخاطب نموده و می فرماید: مراقب باش الله متعال به سبب تعرض تو به کسی که در پناه و حمایت او است، محاسبه ات نکند؛ چراکه تعرض تو به چنین کسی، مجازات الله و به آتش افتادن را به دنبال دارد. یا اینکه این بخش: «لا يَطْلُبَنَّكَ اللهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيءٍ» به این معناست که در نماز صبح کوتاهی نکنید یا عمل بدی مرتکب نشوید که الله متعال عمل به عهد و پیمانش را از شما مطالبه کند؛ و این دلیلی بر آن است که نماز صبح مانند کلید نمازهای روز و بلکه اعمال روزانه می باشد؛ و مانند عهد و پیمانی با الله می باشد مبنی بر اینکه بنده از پروردگارش اطاعت نموده و امر او را جامه ی عمل پوشانده و از نهی او دوری می کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6269